

Rapport

Datum: 19 februari 2001
Rapportnummer: 2001/048

Klacht

Op 26 september 2000 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Utrecht, met een klacht over een gedraging van Gak Nederland BV te Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Landelijk instituut sociale verzekeringen te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat Gak Nederland BV te Utrecht tot op het moment dat hij zich tot de Nationale ombudsman wendde nog geen uitvoering had gegeven aan de beslissing van 3 april 2000 op zijn bezwaarschrift van 6 december 1999, ondanks zijn rappel van 26 april 2000.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht (Wet van 4 juni 1992, Stb. 315; Awb)

Artikel 7:10, eerste, derde en vierde lid:

"1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen.

Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

4. Verder uitstel is mogelijk voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad of ermee instemmen."

Artikel 7:11

"1. Indien het bezwaar ontvankelijk is, vindt op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaats.

2. Voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit."

2. Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Wet van 18 februari 1966, Stb. 84; Wao)

Artikel 87d:

"Indien bezwaar wordt gemaakt tegen een besluit waaraan een medische of arbeidskundige beoordeling ten grondslag ligt, beslist het Landelijk instituut sociale verzekeringen, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, binnen zeventien weken of, indien het advies vraagt aan een deskundige die niet onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam is binnen eenentwintig weken, na ontvangst van het bezwaarschrift."

3. Aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 mei 1999 (AB 2000/13) is het volgende ontleend:

"...2.1.5. In artikel 7:11 lid 1 Awb is bepaald dat, indien het bezwaar ontvankelijk is, op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaatsvindt. Ingevolge het tweede lid van dit artikel herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit voorzover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, en neemt het voorzover nodig in plaats daarvan een nieuw besluit.

2.1.6. Verweerders hebben in hun beslissing op bezwaar volstaan met een herroeping van het primaire besluit en een nieuw te nemen besluit afhankelijk gesteld van nader onderzoek. Een dergelijke wijze van beslissen op een bezwaarschrift is in strijd met artikel 7:11 Awb..."

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd Gak Nederland BV (Gak) te Amsterdam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd het Gak een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Noch verzoeker noch het Gak gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Het Gak te Utrecht informeerde verzoeker er per brief van 1 november 1999 over, dat hij niet in aanmerking kwam voor toekenning van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, omdat hij niet voldeed aan de voorwaarde dat hij 52 weken onafgebroken arbeidsongeschikt moest zijn geweest.

Verzoeker diende tegen deze beslissing een bezwaarschrift in, dat op 8 december 1999 bij het Gak te Utrecht is binnengekomen. In het kader van de bezwaarprocedure is verzoeker op 7 februari 2000 gezien door de bezwaarverzekeringarts.

2. Het Gak te Utrecht verklaarde verzoekers bezwaar bij beslissing van 3 april 2000 gegrond, waarbij onder meer het volgende is overwogen:

“Nu vast is komen te staan dat u de wachttijd voor de WAO heeft doorlopen, zal opnieuw een beoordeling in het kader van de WAO moeten plaatsvinden. Daartoe wordt overigens opgemerkt dat de mogelijkheid bestaat dat u uw aanspraken op een arbeidsongeschiktheidsuitkering niet geldend kan maken wegens de toepassing van (uitsluitings)artikel 18 lid 2 WAO.

Bovenstaande betekent dat de bestreden beslissing niet langer gehandhaafd kan worden, zodat tot de slotsom wordt gekomen dat het bezwaar tegen de beslissing van 1 november 1999 gegrond dient te worden verklaard.”

In de toelichting op de beslissing op het bezwaar informeerde het Gak verzoeker nog over onder meer het volgende:

“In bezwaar is vastgesteld dat u gedurende 52 weken onafgebroken arbeidsongeschikt bent geweest, waardoor u de wachttijd heeft volbracht voor de WAO.

Dit betekent echter niet dat u onvoorwaardelijk in aanmerking wordt gebracht voor een toekenning van een WAO-uitkering. Het is mogelijk dat er uitsluitingsgronden, gesteld in de WAO, op u van toepassing zijn.

De afdeling WAO zal derhalve opnieuw beoordelen of u voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een WAO-uitkering.

Wij zullen zorgdragen voor een spoedige beoordeling van uw rechten in het kader van de WAO door de afdeling WAO.”

3. Verzoeker rappelleerde het Gak te Utrecht per brief van 26 april 2000, waarin hij er onder meer op wees dat hij vanaf 16 november 1999 geen uitkering meer had ontvangen. Verzoeker rappelleerde het Gak te Utrecht op 21 september 2000 voor de tweede keer.

4. Het Gak te Utrecht informeerde verzoeker per brief van 9 oktober 2000 over de beslissing om hem geen uitkering toe te kennen, onder meer omdat hij bij de aanvang van de verzekering al arbeidsongeschikt moest worden geacht. In de brief is gewezen op de mogelijkheid om tegen deze beslissing een bezwaarschrift in dienen.

B. Standpunt verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder klacht.

C. Standpunt GAK NEDERLAND BV te Amsterdam

Het Gak te Amsterdam verwees in reactie op de klacht naar de aan verzoeker gezonden brieven en deelde verder onder meer het volgende mee: .

"De afd. Bezwaar en Beroep heeft contact gehouden met de primaire afdeling voor een spoedige beoordeling. Het heeft niet mogen baten. De brief van 26 april 2000 is ontvangen door de primaire afdeling en niet door de afdeling B&B. Wel heeft de afd. B&B een gelijklopende brief ontvangen op 25 september 2000. Derhalve is op 2 oktober 2000 wederom contact opgenomen met de primaire afdeling.

Deze afdeling heeft uiteindelijk op 9 oktober 2000 de inhoudelijke beslissing verzonden waarin betrokkene een uitkering ingevolge de WAO wordt geweigerd nu de uitsluitingsartikelen van toepassing zijn."

Beoordeling

1. Verzoeker klaagt erover dat Gak Nederland BV (Gak) te Utrecht, tot op het moment dat hij zich tot de Nationale ombudsman wendde (22 september 2000), nog geen uitvoering had gegeven aan de beslissing van 3 april 2000 op zijn bezwaarschrift van 6 december 1999, ondanks zijn herhaalde rappels. De desbetreffende beslissing is inmiddels op 9 oktober 2000 genomen en aan verzoeker toegezonden.

2. Ingevolge artikel 87d van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Wao) dient op een bezwaar tegen een besluit waaraan een medische beoordeling ten grondslag ligt, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), binnen zeventien weken te zijn beslist (zie achtergrond onder 2). Een verdaging is mogelijk, maar daarvan is in dit geval niet gebleken, evenmin als van een instemming van verzoeker met verder uitstel (zie achtergrond, onder 1).

Op verzoekers bezwaarschrift, dat op 8 december 1999 bij het Gak te Utrecht is binnengekomen, had dus binnen zeventien weken nadien, uiterlijk 5 april 2000, een beslissing moeten zijn genomen.

3. In artikel 7:11 Awb is bepaald dat het bestuursorgaan, indien het bezwaarschrift ontvankelijk is, het bestreden besluit heroverweegt en, voor zover dit daartoe aanleiding geeft, dat besluit herroept en, voor zover nodig, een nieuw besluit neemt (zie achtergrond, onder 1).

Het Gak heeft bij zijn beslissing van 3 april 2000 op verzoekers bezwaarschrift, het besluit van 1 november 1999 herroepen. Het Gak heeft echter niet direct bij de beslissing op het

bezwaar een nieuwe beslissing op verzoekers aanvraag om een Wao-uitkering genomen. In plaats daarvan heeft het Gak in de toelichting op de beslissing van 3 april 2000 aan verzoeker laten weten dat de beoordeling van zijn rechten in het kader van de Wao opnieuw zou plaatsvinden.

Een dergelijke wijze van beslissen is in strijd met het bepaalde in artikel 7:11 Awb (zie achtergrond, onder 3). De gegrondverklaring van het bezwaar dient gepaard te gaan met een gelijktijdige en volledig heroverwogen, nieuwe beslissing in primo.

Uiteindelijk heeft het Gak pas op 9 oktober 2000 een nieuwe primaire beslissing genomen. Daarmee heeft het Gak de in artikel 87d van de Wao gestelde termijn van zeventien weken, waarbinnen het een nieuwe beslissing had moeten nemen, met ruim 6 maanden overschreden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Gak Nederland BV te Utrecht, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Landelijk instituut sociale verzekeringen te Amsterdam, is gegrond.